

Oponentský posudek k magisterské diplomové práci Bc. Moniky Střihavkové

Monika Střihavková se ve své diplomové práci zabývá tématem *Zaniklá obec Přísečnice ve vzpomínkách jejích obyvatel*. Zvolenou problematiku zaniklých obcí považuji za zajímavou a relevantní pro historický výzkum, diplomantka se v tomto smyslu inspirovala u předchozích prací, které byly na toto téma na pracovišti OHSD obhájeny.

V první kapitole práce se Monika Střihavková věnuje metodologickým uchopením tématu, výčtu a zhodnocení dostupných pramenů, druhá kapitola pojednává o dějinách města Přísečnice do roku 1945. Ve třetí kapitole se již objevují vzpomínky pamětníků – tato kapitola se věnuje období od roku 1945 až do úplného zániku obce v 70. letech. Pojednává o přísečnické každodennosti, období prvních zmínek o výstavbě přehrady v 60. letech i o době, kdy již bylo zřejmé, že část města zmizí pod vodní hladinou. V poslední části pak diplomantka přináší pohled na životní cesty obyvatel zatopené Přísečnice po jejich nuceném odchodu.

Jak již název práce napovídá, zvolila diplomantka pro svůj výzkum metodu orální historie. Na osmé straně zmiňuje, že rozhovory pro práci „*nepředstavují jen jakýsi doplněk informací nalezených v archivech, ale svébytný zdroj, na jehož základě zpracovává témata, ke kterým téměř žádné jiné prameny neexistují.*“ S každým narátorem diplomantka uskutečnila jeden semi-strukturovaný rozhovor. Další prameny práce pak tvořily archivní materiály, relevantní literatura a periodika.

Práce je strukturována logicky a přehledně, text odpovídá standardům kladeným na diplomovou práci. Z práce je dále patrné, že si diplomantka tématické zaměření dobře promyslela a potřebný čas též věnovala samotnému výzkumu. Podařilo se jí nashromáždit širokou pramennou základnu. Zajímavé poznatky z metodologického hlediska přináší autorčino zhodnocení natočených rozhovorů.¹ Za pozitivum považuji též vykreslení přísečnické každodennosti s využitím různých typů pramenů.

¹ Např. překvapivá reakce narátorky na otázku, jaké měla dětství – v textu práce viz s. 15

Na práci jsem neshledal výraznějších nedostatků. Diplomantka dle mého názoru splnila požadavky, které jsou na diplomovou práci kladeny. Obohatila historický výzkum o zajímavou případovou studii města, z něhož po 2. světové válce musela odejít značná část obyvatelstva německé národnosti a o necelých 30 let později pak i obyvatelé dosídlení. Poněkud kafkovsky vyznívá skutečnost, že lidé v Přísečnici narození dnes toto místo nemohou mít uvedeno jako místo narození. Přeci jen jsem však v práci postrádal alespoň drobnou zmínku o výstavbě dalšího vodního díla pro účely zásobování pitnou vodou na českém území v této době – totiž o přehradě Švihov na řece Želivce, pod jejíž hladinou zmizela v 70. letech městečka Dolní Kralovice a Zahrádka.

Diplomovou práci Moniky Stříhavkové navrhuji v případě úspěšného průběhu obhajoby hodnotit stupněm **v ý b o r n ě**.

Otázka pro obhajobu:

Na základě jakých kritérií je dle názoru diplomantky možné Přísečnici charakterizovat jako „místo paměti“?

V Praze dne 22. 1. 2014

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vaňous